

Jeg skal bare kort sige om ambisagen, at vi støtter, at retfærdigheden også skal ske fyldest i den sag. Men inden Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti glæder sig for meget, vil jeg sige, at vi har lidt ubehag over det hylekor, vi hører fra arbejdsgivere og industri og visse politiske partier her i salen i en sag, hvor man omlagde nogle afgifter med det formål at styrke erhvervslivets konkurrenceevne. For os at se udnyttede man en fejl, så erhvervslivet kunne slippe for at betale en afgift, der ellers skulle have været betalt på en anden måde. Hvis formålet er – og det er det i hvert fald i et vist omfang – at erhvervslivet bare skal slippe for at betale en afgift, man ellers skulle have betalt, og at det i stedet er lønmodtagerne, der skal betale gildet, så er vi ikke med.

Jeg skal slutte med at takke hr. Ole Stavad for den klare tale, og jeg kan helt tilslutte mig opfordringen til, at man kigger nøje efter i selskabstømmersager, hvor rådgiver og sælger er samme person. Her kan der nemlig være særlig grund til at formode, at der foreligger en strafbar handling, der bør afprøves ved en domstol og ikke bare kan klares ved, at sælgeren betaler erstatning og leverer pengene tilbage. Jeg skal tilsvarende takke hr. Rahbæk Møller og fru Elisabeth Arnold og sige til regeringen, at jeg ser meget frem til den redegørelse, den har lovet os.

Ole Stavad (S):

Jeg er blevet gjort opmærksom på, at der var en formulering i min ordførertale, som måske kunne give anledning til misforståelse.

Der verserer i øjeblikket ganske mange domstolssager rundt omkring bl.a. om de såkaldte 10-mands-projekter. Jeg sagde i min ordførertale, at i andre skatteprojekter fra 1980'erne og begyndelsen af 1990'erne har der været fokus på visse anpartsprojekter, som har en grovhed i deres konstruktion, der kan sammenlignes med selskabstømmingerne. Det var ikke mindst 10-mands-projekterne, jeg havde i tankerne.

Så sluttede jeg med at sige, at ellers er det karakteristisk for hovedparten af disse konstruktioner, at de holder sig inden for lovens rammer. Det, jeg havde i tankerne, var misbrug af goodwill og ejendomsavancebeskatningen, handel med ejendomme mellem selskab og hovedaktionær og aktieavancebeskatningen – alt det, vi så i 1980'erne og 1990'erne med spekulation i udenlandske obligationer, hvor man fik en rente, som var delvis skattefri, og på den måde kunne lave en lang række arrangementer.

Men det, jeg sagde om, at det er karakteristisk for hovedparten af disse konstruktioner, at de holder sig inden for lovens rammer, henviste bestemt ikke til nogen af de sager, som i øjeblikket er under behandling eller står for at komme under behandling ved domstolene. Dette sagt for klarhedens skyld.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 74 af Frank Aaen (EL), Ole Stavad (S), Kjeld Rahbæk Møller (SF) og Elisabeth Arnold (RV) (se foran) vedtoges med 61 stemmer (S, SF, RV og EL) mod 55 (V, KF, FP og DF); 2 (CD) stemte hverken for eller imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 108:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af forretningsorden for Folketinget.

Af Erling Olsen (S), Ivar Hansen (V), Henning Grove (KF), Margrete Auken (SF) og Elisabeth Arnold (RV).

(FremSAT 20/3 97).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Pia Gjellerup (S):

Det er et fortjensfuldt arbejde, Præsidiets har gjort op til fremsættelsen af dette forslag.

Forslaget er delt i tre hovedpunkter, og der er mange forslag i hvert punkt. De tre punkter handler for det første om mere aktuel debat i salen, for det andet om bedre tilrettelæggelse af arbejdet og endelig for det tredje om tiltrængte moderniseringer. Hertil kommer en række mere debatprægede bemærkninger om emner, der har været til drøftelse, men hvor der ikke er konstateret bredere enighed. Det gælder f.eks. åbne samråd i udvalgene og spørgetime i salen.